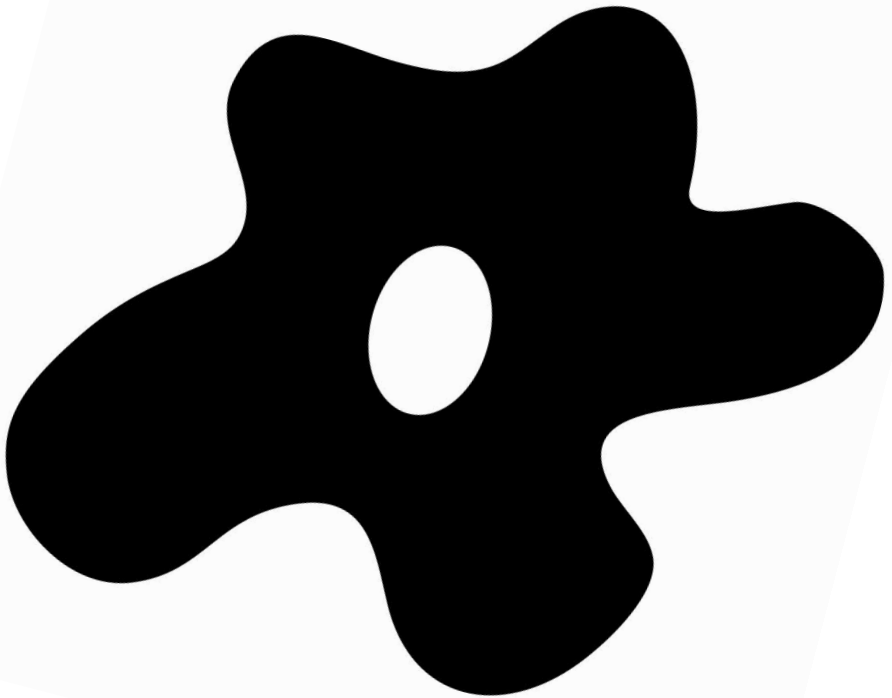
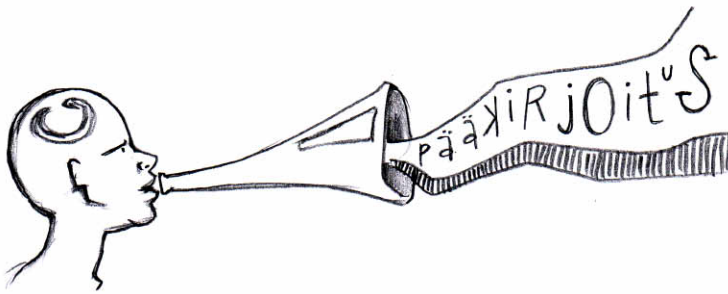


**Athenen kiltalehti Nro 1/03**

**Kukka**



**Mukana mm. Athenesta kilta • Olutmaistelu • Potaatti**



**Kuljen** kohti tuttua pöytäseuruutta. Miten mukavaa, kun ihmiset tervehtivät ja hymyilevät. Muistavat nimeni, olen siis olemassa. Ruokahetki on rentouttava. Myöhemmin luentosalissa etsin tieni samojen ihmisten seuraan. Luentotauolla lauma purkautuu salista kolmeen erilliseen ryhmään. Tiedätkö edelleen, mihin kuulun? Haluanko edes tietää? Vai kätkeekö mukava ryhmittyminen sittenkin taakseen jotain vaarallista, pirullista jopa? Uhkaako meitä klikkiytyminen?

**Oman**, tutun ryhmän sisällä yksilö on turvassa. Kun muiden toimintatavat ja reaktiot ovat tuttuja, ei tarvitse varautua yllätyksiin. Elämä sujuu mutkattomasti, työt tulevat tehdyiksi, hauskaakin voi olla. Klikin tiivistyessä positiivinen ryhmähenki kuitenkin muuttaa muotoaan, syntyy suvaitsemattomuutta ja sopeutumisongelmia pienenkin muutoksen edessä. Tutun ryhmän ulkopuolella elämä on epävarmaa, torjutuksi tuleminen mahdollisuus todellinen. Joutuminen vaikkapa harjoitustyöryhmään tuntemattomien, toiselta osastolta tulevien opiskelijoiden kanssa aiheuttanee klikkinsä suojiin piiloutu-neelle voimakkaita pelkotiloja.

**Vaikka** yksilön identiteetti syntyy suhteista muihin, ei klikin paisuttama ryhmäidentiteetti ole riittävä pohja

vahvalle, yksilölliselle minäkuvalle. Erilaisten ryhmien ja yhteisöjen jäsenyydet tuovat minulle mahdollisuuden peilata olemassaoloani monista eri kulmista. Samalla saan leikkiä, valita ja vaihtaa rooleja.

**Athenen** toimiessa ammattiainekerkona pyrittiin päättäväisesti luomaan omaa identiteettiä - tavoitteena oli erottautua, mutta tämä johti helposti eristäytymiseen. Nyt, kun Athenen kiltastatus on turvattu, sisäänpäinkääntyneisyydelle ei ole enää perusteita. Kiltamme astuessa rohkeasti etsimään sijaansa pääkaupunkiseudun opiskelijayhteisöjen keskeltä uskalletaan samalla toivotavasti pitää mielessä, että myös Athenen sisällä on aina ollut monenlaisia ihmisiä. Tässä monipuolisuudessa on voimaa, jota ei kannata kuluttaa klikkien muodostamiseen.

**Kädessäsi** on Athenen ensimmäinen kiltalehti. Se kertoo tapahtumista, jotka sijoittuvat athenelaisten elämään, pään sisälle tai jopa hammasrivistöön. Lehden toimittajakunnassa ei vielä ole havaittavissa klikkiytymisen oireita. Tule mukaan tekemään seuraavaa lehteä tai esitä rakentavat mielipiteesi tästä numerosta, jotta niiltä vältyttäisiin myös tulevaisuudessa!

*Anni*

# Sisällys

## 2 Pääkirjoitus

## 4 Kilkiytymisen sietämättömästä keveydestä

Mitä on klikkiytyminen, ja miten se ilmenee opiskelijan arjessa?

## 5 Athene on kiltta - mitä seuraavaksi

Puheenjohtajamme pohtii tuoreen kiltamme lähtökohtia.

## 6 Olutta maistellen

Reportaasi Athenen olutpainotteisesta saunaillasta.

## 10 Onko sähköisiä yhteisöjä oikeasti olemassa

Mitä ovat sähköiset yhteisöt, ja voivatko ne korvata perinteiset yhteisöt?

## 13 Viisauden lähteillä

Mitä tekemistä on viisaudenhampailla ja viisaudella toistensa kanssa?

## 16 Potaatti

Maija Savolainen kävi uuden alayhdistyksen pOTAatin ruokaillassa.

## 18 Korkeaa kulttuuria

Athenelaiset olivat hyvin edustettuina NuSpirit Helsingin Tavastian keikalla.

## 20 Pääni avaus

Mikä mättää kulutusyhteyskunnassamme?

## 21 The Feelies ja hullut rytmit

Taiteen kriteerit täyttävää vaihtoehtomusiikkia vuosien takaa.

## 22 Me synnyimme insinööreiksi

Eroaako insinöörin ajattelutapa ratkaisevasti muista, ja millä seurauksin?

---

## Toimitus

**Päätoimittaja** Anni Laukkanen  
Jaakko Häme

### Toimittajat

Arttu Arstila  
Henrik Blåfield  
Meri Jalonen  
Elli Pyykkö,  
Aino Sarakorpi  
Maija Savolainen  
Hanna Timonen

**Valokuvat** Janne Aittolahti  
Maija Savolainen

**Grafiikat** Maija Savolainen  
Tuuli Nurminen

**Ulkoasu** Tuuli Nurminen

# Klikkiytymisen sietämättömyydestä keveydestä

**Google** määrittelee sanan 'klikkiytyminen' sadan kuudentoista osuman voimalla. Teemat vaihtelevat väkivaltaisen ihmisen kohtaamisesta tiivistyneeseen elitismiin. Sävy on kautta linjan negatiivinen. Kukaan ei tunnu löytävän pienryhmien muodostamisesta ja paikallisen edun ajamisesta mitään hyvää. Silti ilmiö kuuluu inhimillisen käyttäytymisen perusluonteeseen ja käsittääkseni dominoi laajojen ihmisjoukkojen käytöstä.

**Lähin** positiivinen esimerkki löytyy opiskelumaailmasta. Pienille fukseille osoitetaan heti ensimmäiseksi mukava pieni klikki, jonka sisällä he voivat muodostaa uusia klikkejä. Nämä pienryhmistä löytyvät pienryhmät ovat todella arvokkaita, sillä hyvin junailmalla kahdesta viiteen ihmistä käsittävä porukka voi helpottaa ja nopeuttaa omaa valmistumistaan huomattavasti. Tekemällä kavereiden kanssa kaikki harjoitustyöt ja lomittamalla laskuharjoitukset sopivasti saavutetaan akateemista synergiaa. Se merkitsee tuttuja yhteistyökumppaneita, joiden työtavat ovat tuttuja ja joiden koodista tietää kommentteja lukematta mitä kannattaa copypastettaa ja mikä jättää omaan arvoonsa.

**Klikkiytymisen** muita hyviä hyviä puolia voidaan havainnollistaa seuraavalla esimerkillä. Projekti-työskentelyssä tiimeillä on tapana

pitää tapaamisia aluksi, lopuksi ja ongelmatilanteissa. Aloittaessaan uuden kurssin ja siihen liittyvän harjoitustyön uudella tiimillä, on tehokkaan työskentelyn takaamiseksi pidettävä aloituspalaveri. Yhteisen tilan luomiseen kuluu aikaa ja vaivaa. Lopuksi pidetään lopetustilaisuus, jonka jälkeen muut ryhmäläiset voikin unohtaa odottamaan seuraavaa puhelinluettelon siivousta.

**Mikäli** opiskelijaparka ei ole ymmärtänyt rutinoitumisen merkitystä, hän joutuu tutkintonsa eteen istumaan keskimäärin sadassa aloitus- ja lopetuspalaverissa. Liiton keskimääräisten suositusten mukaan näillä sadalla tapaamisella haaskataan puhdasta rahaa vähintään tuhannen euron edestä. Ovelalla järjestelyllä koko tutkinto voidaan ymmärtää yhtenä ryhmätyönä, jonka aluksi pidetään yksi ja lopuksi toinen kokous.

**Laskelmasta** on jätetty pois yhteisistä työtavoista, turvallisuuden tunteesta ja vakituudesta ruokasuurasta aiheutuvat kustannussäästöt. Erilaisten ihmisten kanssa toimeentulemisen opetteleminen on niitä luusereita varten, jotka eivät ymmärrä ylöspäin suuntautuvan uraputken vaatimuksia. Tee siis palvelus taloudelle ja klikkiydy kun se on vielä mahdollista!

**Juho Seppänen**

# Athene on kiltta - mitä seuraavaksi?



13. helmikuuta se vihdoin tapahtui: äänin 24-13 (1 tyhjä) ylioppilaskunnan edustajisto päätti hyväksyä Athenen hakemuksen ja tehdä siitä täysivertaisen killan muiden joukkoon. Nuijankopautus päätti ajanjakson, joka oli alkanut yli kymmenen kuukautta sitten. Viimeisen vuoden aikana oli suunniteltu, lobattu, kirjoitettu raportteja, istuttu kokouksissa, juhlittu ja ennenkaikkea selvitty vaikeuksista eteenpäin.

Edustajiston kokouksessa esitettiin voimakkaita, tunteellisia puheenvuoroja molempiin suuntiin. Myös hallituksen esityksestä oli aistittavissa epävarmuus. Päätös on kuitenkin tehty: on aika unohtaa eripura ja lähteä eteenpäin avoimin mielin. Emme tarvitse ennakkoluuloja nyt, kun kontakteja muihin kiltoihin ja ylioppilaskuntaan ensimmäistä kertaa kiltana luodaan.

Hieronymuksen sanoin, “killaksi ei ainoastaan synnytä vaan paikka on vuosi toisensa jälkeen lunastettava aktiivisella ja omaleimaisella toiminnalla”. Aktiivien työtä siis tarvitaan edelleen, jotta syksyllä kilttaamme taapertavat uudet phuksit saadaan osaksi yhteisöämme. Tärkeätä on myös ajaa opiskelijoidemme etuja koulussa ja valmistumisen jälkeen. Tuokaamme siis nyt ja tulevaisuudessa oma vivahduksemme teekkarikulttuuriin “Otaniemen humanisteina”.

Athenen puheenjohtaja  
**Henrik Blåfield**

# Olutta maistellen

Vuoden 2003 Athenen ensimmäinen saunailta 23.1. oli ristitty olutsaunaksi. Nimensä mukaisesti ilta tarjosi Otaniemen rantasaunalle kokoontuneelle jäsenistölle ystävineen poikkeuksellisen laajan olutvalikoiman, mistä valita. Illan ohjelmaan kuului myös oluen maistelua, johon rohkeasti otti osaa yhdeksän athene-laista. Maisteltavana oli kymmenen olutta, joista osa oli enemmän ja toiset taas huomattavasti vähemmän tuttuja kaikenkokeneille maistajillemme. Oluista arvioitiin niiden ulkoasua, makua sekä jälkimakua. Lisäksi jokainen tuote pisteytettiin asteikolla 1 - 6. Jotta arvosteluun eivät vaikuttaisi maistelijan ennakkokäsitykset, saivat testiin osallistujat tietää tuotteiden järjestyksen vasta maistelun jälkeen - sen sijaan maistelijoiden tulikin arvata mitä mallasjuomaa kukin numeroitu muki sisälsi.

Ennen maistelua kuultiin eräiden jäsenien taholta suoranaista uhoa tyyliin: "Kyllä minä Lapin Kullan erotan". Joku mieshenkilö lupasi jopa viettää yönsä ulkosalla, jos ei tuntisi mielioluensa, Karhun, makua. Lopujen lopuksi maistelijoista kolme tunnisti kaikki oluet. Huolestuneille kerrottakoon, että Karhu-fani athene-lainen ei onneksi joutunut nukku- maan hyisen kylmällä Alvarinaukiolla.

Keskustelu kävi koko maistelun ajan vilkkaana - varsinkin kun kuppien pohjat alkoivat paistaa. Oluet herättivät ihmisissä voimakkaita intohimoja, ja kokemus mausta on hyvin henkilökohtainen. Siihen voi liittyä esimerkiksi tärkeitä muistoja. Yhden mielestä herkullisen täyteläinen olut maistui toisen suussa perusvoiteelle tai savukalalle.

Suuri kiitos oluiden valinnassa kuuluu Athenen tämän vuoden viinimestarille Mirva Hakalinille. Maistelijoiden iloksi Mirva oli myös koonnut oluista tiiviin tietopakettin. Lisäksi hän osasi kertoa raadille myös muunlaista mielenkiintoista tietoa tuotteiden taustasta ja valmistustavasta. Viinimestarimme mukaan suomalaiset osaavat yhä enenevässä määrin arvostaa erilaisia oluita, vaikka perinteisesti suositut lagerit yhä edelleen säilyttävätkin paikkansa kuluttajan sydämessä. Hän toteaa myös, että maitokauppojen olutvalikoima on yleisesti ottaen hyvä - tosin myytävien tuotteiden alkoholin tilavuusprosenttirajan ansiosta joitakin vahvempia oluita saa ostaa vain Alkosta. Suomessa ei tietenkään ole saatavilla kuin murto-osa maailmalla tuotetuista merkeistä, mutta viinimestarimme mielestä otos on kuitenkin kattava. Alkosta saa nykyisin jopa gluteenitonta olutta.

Oluiden maistelu oli varmasti koko raadin mielestä uusi ja talven pimeyden keskellä hauskasti virkistävä kokemus. Mielpiteitä oli yhtä monta kuin maistajia, ja jotkut oluet saivat melko ristiriitaisen vastaanoton. Testin voittajaksi selviytyi tasaisen kannatuksen saanut tsekkiläinen tumma lager Velkopopovický Kozel Dark III. Toiseksi sijoittui ehkä yllättäen englantilainen suklaamaltaista valmistettu Young's Double Chocolate Stout IV A, ja kolmannen

sijan valtasi voimakkaasti mielpiteitä jakanut Lindemans Kriek III. Karamellimaisen kirsikkainen Kriek sai varsinkin vähemmän oluita harrastavien varauksettoman kannatuksen, kun taas perinteisemmän oluen ystävät antoivat sille juuri ja juuri yhden pisteen. Maistelun epäsuosituimmat oluet olivat suomalaisen lager Lapin Kulta Special III ja saksalainen savuolut Aecht Schlenkerla Rauchbier Märzen IV A.

## Maistelun satoa (oluet maistelujärjestyksessä):

### **Koff III, Suomi - pisteet: 2,75 - sija 6.**

Olutyyppi: lager - Alkoholipitoisuus: 4,6 t-%

Vaalea, melko täyteläinen, hedelmäisen maltainen, keskiasteisesti humaloitu Raati sanoi: "perus, raikas, tasapaksu", "tyypillinen", "väljä, vetinen", "lempeä jälkimaku", "pyörii huulilla, hyvä pönnä tässä vaiheessa!"

### **Olvi CXX, Suomi - pisteet: 3,03 - sija 5.**

Olutyyppi: lager - Alkoholipitoisuus: 4,6 t-%

Raati sanoi: "luonteikas", "maku mitäänsanomaton, ärsyttää, autuas jälkimaku", "vaaleampi kuin muut", "kullertava, jälkimaku pehmeä humala"

### **Lapin Kulta Special III, Suomi - pisteet: 1,83 - sija: jaettu 9.**

Olutyyppi: lager - Alkoholipitoisuus: 4,5 t-%

Vaalea, kevyt, neutraali, miedosti humaloitu Raati sanoi: "humaloitu, jännä", "pliisu", "kaljaltahan tää näyttää", "jälkimaku pistävä", "jälkimaku oluinen", "laiha ja kitkerä", "ikävä tuoksu"

### **Stella Artois IV A, Belgia - pisteet: 2,67 - sija: 7.**

Olutyyppi: lager - Alkoholipitoisuus: 5,2 t-%

Vaalea, kevyt, raikas, keskiasteisesti humaloitu Raati sanoi: "tuoksuva, haastava", "jälkimaku terävä", "tiukka maku, kamala jälkimaku", "pirteämpi", "maanläheinen", "haisee kumihanskalle"

### **Karhu III, Suomi - pisteet: 3,50 - sija: 4.**

Olutyyppi: lager - Alkoholipitoisuus: 4,6 t-%

Vaalea, melko täyteläinen, hedelmäisen maltainen, keskiasteisesti humaloitu Raati sanoi: "seisottava, keimaileva, jälkimaku saunahtava", "aluksi maistuu hetken tuikealta", "jälkimaku penisilliini", "kuparinen kulta"

## Maistelun satoa (jatkuu):

**Aecht Schlenkerla Rauchbier Märzen IV A, Saksa - pisteet: 1,83 - sija: jaettu 9.**

Oluttyyppi: savuolut - Alkoholipitoisuus: 5,1 t-%

Kastanjanruskea, täyteläinen, savumainen, tervamainen, voimakas

Raati sanoi: "outo", "jälkimaku sisukas, keimaileva", "jälkimaku savu(kala)", "savuisa! heinälato palaa! mätä", "luumuolutta", "sanoinkuvaamaton"

**Schneider Weisse IV A, Saksa - pisteet: 2,11 - sija: 8.**

Oluttyyppi: vehnäolut - Alkoholipitoisuus: 5,4 t-%

Ruskea, samea, keskitäyteläinen, mausteinen, aromikas

Raati sanoi: "jälkimaku apobasemainen", "homeinen, ihan kamala!", "vehnäisiä, samea, makeampi", "luumu, mädäntynyt jälkimaku"

**Young's Double Chocolate Stout IV A, Englanti - pisteet: 3,83 - sija: 2.**

Oluttyyppi: stout - Alkoholipitoisuus: 5,0 t-%

Musta, melko täyteläinen, paahtunut, suklaa-arominen, miedosti humaloitu

Raati sanoi: "suklainen, suffelihtava", "jälkimaussa suklaa tulee yllättäen", "kahvinen", "paksu", "täyteläinen, kermaisa"

**Lindemans Kriek III, Belgia - pisteet: 3,78 - sija: 3.**

Oluttyyppi: kriek - Alkoholipitoisuus: 3,5 t-%

Tummanpunainen, hedelmäinen, hapan, voimakkaasti kirsikkainen

Raati sanoi: "kirsikka!", "limpparia!", "raikas, ei-olutmainen", "jälkimaku happamahko", "mitään olutta tämmönen... muumiolut", "hapokas"

**Velkopopovický Kozel Dark III, Tsekinmaa - pisteet: 4,22 - sija: 1.**

Oluttyyppi: tumma lager - Alkoholipitoisuus: 3,8 t-%

Tumma, melko täyteläinen, karamellimainen, makea, paahtunut, kahvimainen, miedosti humaloitu

Raati sanoi: "ihan hyvää", "karkkimainen jälkimaku, brändi-pisteyttävä", "raikas, huomaamaton", "jälkimaku kuminen", "jälkimaku maltainen, raikas", "ulkoasu cokis"

Erikoisempikin olut saattaa oikeassa seurassa olla mitä miellyttävין kokemus. Mirva ehdottaa suklaaoluen kera nautittavaksi sacher-kakkua ja Lindemans Kriekin kanssa jotain snack-tyyppistä. Karhun kaveri on - tietysti - HK:n sininen.





---

## Sacher-kakku (ja Young's Double Chocolate Stout)

---

**Pohja:**

130 g voita  
2 dl jauhoja  
150 g suklaata  
2 1/2 dl tomusokeria  
1,2 dl sokeria  
7 keltuaista  
6-7 valkuaista  
2 tl vanilliinisokeria  
2 tl leivinjauhetta

**Täyte:**

3/4 tlk aprikoosimarmeladia  
200 g suklaata  
1 dl kermaa  
1/2 dl kahvia

**Kuorrute:**

1-2 rkl öljyä  
170 g suklaata

**Koristelu:**

Valkoinen ruusu  
(tai tilaisuuden mukaan)  
(lisänä voi tarjota  
kermavaahtoa)

Kuumenna uuni 175°C. Hiero voi, tomusokeri ja vanilliinisokeri tasaiseksi vaahdoksi. Lisää keltuaiset yksi kerrallaan ja sulatettu suklaa. Vaahdota valkuiset ja sokeri pehmeäksi, ei liian kovaksi vaahdoksi ja lisää taikinaan. Lisää lopuksi varovaisesti jauhot sekä leivinjauhe. Paista noin tunti, niin että kakku on aivan varmasti täysin kypsä.

Kakun jäähtyessä valmista täyte: sulata suklaa vesihaudekattilan yläosassa. Kuu-

menna toisessa kattilassa kerma. Vatkaa kuumaa kermaa sulaan suklaaseen ohuena nauhana koko ajan vatkatien. Anna jäähtyä. Lisää kahvi ja vatkaa noin 20-30 min, kunnes vaahto on jähmeää. Halkaise kakku kolmeen osaan. Kostuta vanilliinisokerimaidolla. Levitä väleihin aprikoosimarmeladia tai -hilloa sekä vaahtotäyte ja kokoa kakku.

Kuorrute: sulata suklaa öljyn kanssa vesihauteessa ja levitä kakun päälle lastalla.

---

## Porkkanabagelit (20 bagelia) (ja Lindemans Kriek)

---

5 dl maitoa  
1,5 tl suolaa  
0,5 tl muskottipähkinää  
2 rkl hunajaa

Lämmitä maito ja kaada se taikinakulhoon. Lisää mausteet, hunaja, hiiva ja porkkanaraaste. Alusta sämpyläjauhoilla kimmoisa taikina. Lisää alustuksen loppuvaiheessa margariini. Peitä ja kohota lämpimässä paikassa kaksinkertaiseksi. Jaa taikina 20 osaan ja pyöritä palat pyöreiksi sämpylöiksi. Laita leivinpaperoidulle pelleille, peitä ja kohota. Kuumenna uuni 200 asteeseen. Tee

1 pala hiivaa  
3 dl porkkanaraastetta  
noin 13 dl sämpyläjauhoja  
100 g juoksevaa margariinia

kohonneisiin sämpylöihin reikä keskelle työntämällä etusormet sämpylän molemmilta puolilta keskeltä ja pyöräytä muutamia kertoja. Laita pelti uuniin ja suihkuta suihkupullosta vettä bageleiden päälle. Paista noin 17 minuuttia. Tarjoa lämpimät bagelit tuorejuustolla, savulohella tai leikkeleillä täytettyinä. Valmistusaika 1 h 30 min.



# Ounko sähköisiä yhteisöjä oikeasti olemassa?

**Jokin aika sitten tuli Neloselta dokumentti, jossa kerrottiin muistaakseni yhdysvaltalaisen sarjamurhaajan elämästä ja vaikuttimista. En itse katsonut dokumenttia (ehkä joku voisikin kertoa minulle, mistä siinä oikeasti puhuttiin), mutta se sai ajattelemaan, kuinka omituisessa maailmassa me taas elämme. Kuinka selittää psykopaatit, jotka ammuskelevat lapsia koulussa ennen kuin ampuvat itsensä? Ja kuinka on mahdollista, ettemme huomaa, kun ympärillämme elävät ihmiset ovat psykologisesti sairaita?**

**Sosiologeilla** on monia näkemyksiä siitä, miksi näin on. Kartoittamatta niitä tämän laajemmin sanottakoon, että tärkeimpänä syynä voitaneen pitää suurta siirtymää sosiaalisista yhteisöistä individualismiin. Niin, jouluna ei enää välttämättä mennä sukulaisiin, perhe ei enää toimi yksilön turvaverkkona eikä kukaan tuntenut Petri Gerdtiä. Globalisaatio, yhteiskunnallisen liberalismin voitokulku, individualismi ja oman elämän hallitseminen - muotisanoja tuijottamalla tuntuu siltä, että yhteisöllisyys on nykyään poissa muodista. Kuin Huxleyn pahimmissa uhkakuvissa me kaikki pian tuijotamme vain omaa pientä televisiota syöden pieniä pillereitä - ja kuvittelemme vielä olevamme onnellisia...

**Joka tapauksessa** ainoat yhteisöt, jotka enää tuntuvat olevan suosittuja, ovat sellaiset käsittämättömät virtuaaliset ja käsitteelliset yhteisöt kuten 'the gay community', 'the business community' ja 'virtual communities'. Voimme jopa puhua 'the international communitystä' - mikä se sitten on olevinaanakaan. Mutta ovatko nämä yhteisöt nyt aivan oikeita yhteisöjä?

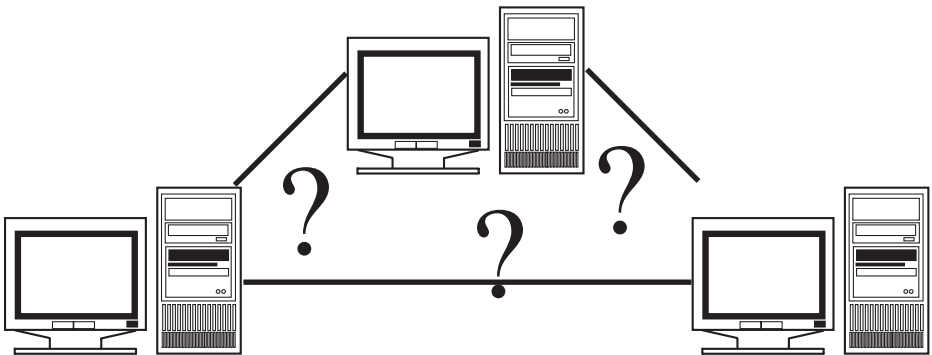
**Kysymykseen** paneutuu internetin filosofiasta kirjoittanut Gordon Graham kirjassaan "the internet:// a philosophical inquiry". Hänen mukaansa oikea yhteisö voidaan määritellä kolmella piirteellä. Yhteisön jäsenet ovat kiinnostuneita samoista asioista. Kiinnostus voidaan jakaa kahteen osaan: se voi olla joko

täysin subjektiivista tai sitten objektiivista, eli kohdistua johonkin yleiseen etuun, joka koskee koko yhteisöä. Eli: Me kaikki kuulumme samaan objektiiviseen interssiryhmään, koska olemme opiskelijoita ja meillä on näin osittain samat kiinnostuksen kohteet tai intressit. Toisaalta meillä kaikilla on (toivottavasti) myös omia kiinnostuksen kohteita. Kolmanneksi piirteeksi Graham määrittelee yhteisön säännön. Tällä hän ei tarkoita sitä, että yhteisön tulisi noudattaa jotain tiettyä lakia, vaan pikemminkin, että yhteisön identiteettiin kuuluu se, että sillä on tietyt säännöt. Toisin sanoen yhteisön sääntö kertoo sen, minkälaiset yhteisön objektiiviset intressit ovat ja minkälaiset sen jäsenten subjektiivisten interssien tulisi olla.

**Nyt** pääsemme siis käsiksi esittämäämme kysymykseen: ovatko 'sähköiset yhteisöt' oikeita yhteisöjä? Kahden ensimmäisen yhteisön kriteerin täyttäminen ei liene vaikeaa, mutta niitä tärkeämmäksi nousee kysymys siitä, noudattavatko sähköiset intressiryhmät jotain yhteistä

säännöstöä, käyttäytymistapaa tai moraalista koodia? Grahamin mielestä voimme tietyissä tapauksissa puhua sähköisistä yhteisöistä. Netin noudattaminen ja esimerkiksi IRC-kanavilla tapahtuva käyttäjien keskenäinen sallittavan käytöksen kontrollointi ja niskuroivien jäsenien erottaminen ovat osaltaan muodostamassa yhteisölle sen sisäistä käyttäytymiskoodistoa. Mielestäni kuitenkin kaikki netissä tapahtuva kommunikointi ei vielä muodosta yhteisöä - tästä olkoon vaikka esimerkkinä erilaisilla ilmoitustauluilla mellastavat häiriköt, jotka suoltavat propagandaviestejä muita käyttäjiä häiriten. Graham-parka ei näihin ilmiöihin vielä tainnut päästä mukaan, sillä hänen esimerkkinsä netin sähköisistä yhteisöistä käsittelevät lähinnä MUDia ja MOOta...

**Graham** korostaa aivan oikeutetusti, että sähköisillä yhteisöillä on omat rajoituksensa, jotka erottavat ne muista yhteisöistä. Sähköinen kommunikointi on nimetöntä, ja vaikka tällainen nimettömyys voikin murtaa niin kulttuurien, rotujen kuin suku-



puoltenkin välisiä raja-aitoja ja näin vapauttaa ja hedelmöittää keskustelua, se myös tekee sähköisistä ihmissuhteista pinnallisia. Emme voi ymmärtää toista ihmistä täydellisesti, jos emme tunne hänen historiaansa ja taustaansa. Sähköinen kommunikaatio ei myöskään voi ainakaan vielä korvata elävää keskustelua. Voimme vaihtaa tietoa, merkkejä, sähköisesti, mutta tämän tiedon eri merkityksien tulkinnassa olemme edelleen riippuvaisia eleistä, ilmeistä ja sanan painotuksista.

**Nykyisessä** tietoyhteiskunnan irvikuvassa emme kuitenkaan voi enää kuvitellakaan elävämme ilman kosketusta erilaisiin sähköisiin yhteisöihin. Sosiologi Arjun Appadurai onkin korostanut yli kulttuurien rajojen liikuvan tiedon tärkeyttä nykypäivän ihmisten oman maailmankatsomuksen ja identiteetin rakennusosina. Emme enää koe itseämme pelkästään sen sosiaalisen lokaalin yhteisön kautta, jonka piirissä elämme, vaan voimme tuntea suurempaa yhteenkuuluvuutta jonkin abstraktin, ylikansallisen viiteryhmän kanssa - tai voimme jopa tuntea olevamme juurettomia, sitoutumattomia nomadeja. Tällaisen kehityksen on mahdollistanut sähköinen maailmanlaajuinen verkko, jossa voimme etsiä juuri sellaisen yhteisön johon koemme kuuluvamme.

**Mikä siis on totuus?** Elämme ja kuulumme erilaisiin sähköisiin yhteisöihin, mutta toisaalta voidaan esittää, ettei tämä sähköinen kommunikaatio voi korvata kasvokkain

tapahtuvaa kommunikointia. Ristiriitaista? Ei lainkaan. Ei kai 'todellisessa elämässäkään' ole niin, että kuuluminen johonkin yhteisöön jotenkin automaattisesti sulkisi kuulumisen johonkin toiseen pois? Ehkä olisi jopa toivottavaa, että sähköiset yhteisöt vain täydentävät, tukevat ja tuovat jotain lisää omaan identiteettiimme. Ilman fyysistä yhteisöä, jonka kanssa kommunikoida, jopa me voimme muuttua psykopaateiksi, jotka juoksentelevat pitkin koulujen käytäviä tappamassa viattomia lapsia...

**Suurin osa** sähköisistä yhteisöistä muodostuu alun perin jonkin muun yhteisön ympärille, jolloin yhteisö itse asiassa siirtyykin käyttämään vain useammanlaisia kommunikointitapoja. Ei se parisuhdekaan pelkästään puhelimen yli elä, saati sitten ICQ'n. Ja missäköhän muualla ne suomalaiset hypeopiskelijat kommunikoivat kuin IRCissä? Ja kuka sanoi, ettei sellaisesta klassisen apaattisesta individualistisesta toiminnasta kuin television katselusta saataisi aikaan mitään interaktiivista, yhteisöllistä toimintaa?

### **Hanna Timonen**

Arjun Appadurai: *Modernity at Large: Cultural Dimensions of Globalization*, 1996.

Gordon Graham: *the internet:// a philosophical inquiry*, 1999.



# Viisauden lähteillä



**O**letko lähivuosina viisastunut? Luultavasti, ainakin hampaissa mitattuna: viisaudenhampaiksi kutsutut kolmannet poskihampaat puhkeavat nykyään keskimäärin 19-20 vuoden iässä. Harva meistä kuitenkaan viisastuu kokonaisen neljän ylimääräisen hampaan verran - suomalaistutkimuksen mukaan vielä 26-vuotiailla opiskelijoillakin vasta alle puolet viisaudenhampaista ovat puhjenneet. Useimmat meistä joutuvat joskus tämänkin vaivan eteen - meitä kohtalontovereita on siis paljon!

**M**inkä ihmeen takia ahtaaseen suuhumme sitten vielä tunkee lisää hampaita, eikö seitsemän paria riitä pureskeluun? Puhkeamattomakin viisaudenhampaat voivat häiritä muita hampaita työntämällä niitä vinksin vonksin. Eikö evoluutiossa kaikella olekaan tarkoitusta, kehityksenhän pitäisi karsia haittaavat ominaisuudet? Itse asiassa olemme tavallaan itse syypäitä kurjuuteemme: ravintomme muutos on ollut niin nopeaa, etteivät leukalumme ja hampaamme ole siihen täysin sopeutuneet - evoluutio ei ole ehtinyt rea-

goida kehitykseen. Koska syömme nykyään pehmeämpää mössöä kuin aiemmin, leukalumme on surkastunut. Valitettavasti hampaat eivät ole pienentyneet leukaluun lailla, minkä takia ne eivät tahdo mahtua suuhun. Niinpä tarvitsemme oikomis- hoitoa ja viisaudenhampaatkin puhkeavat vasta aikuisille. Luonnon- tilaisilla kansoilla kahdeksan hampaat puhkeavat jo 14 vuoden tienoilla, ja heidän upeisiin, vahvoihin leukoihinsa nämäkin hampaat sopivat.

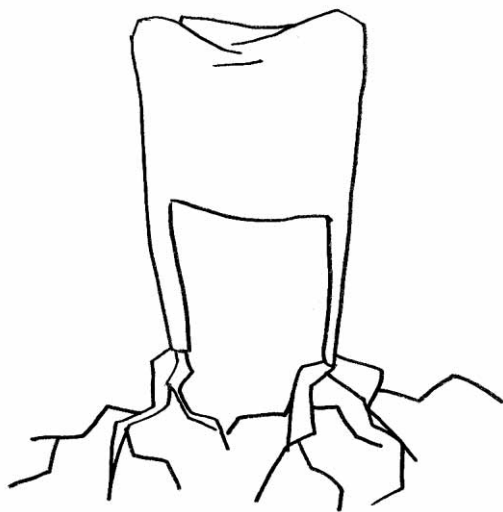
**V**oiko viisaudella ja hampailla olla jotain tekemistä keskenään? Käsitös yhteydestä viisauden ja hampaiden välillä toistuu niin englannin (wisdom teeth), ruotsin (visdomständer), saksan (Weisheitszähne), ranskan (dents de sagesse) kuin espanjankin (muelas del juicio) kielessä. Kunnollista selitystä en tälle ole onnistunut löytämään. Termin käyttö kuitataan sillä, että myöhäistä teini-ikää tai varhaista aikuisikää, jolloin hampaat yleensä puhkeavat, on "kutsuttu viisauden iäksi" (esim. <http://www.khworalsurgery.com/wisdom.html>). Luottaisitko itse hammaslääkäriin, joka lepertelisi sinulle näin?

**V**ai viisastuvatko ihmiset parikymppisinä sitten todellakin jotenkin erityisesti? Nykyään ikä on monille itsenäistymisen aikaa: mennään töihin tai ruvetaan opiskelemaan, Suomessa myös monet muuttavat kotoa pois. Muissa viisaudenhammasmaissa itsenäistyminen ei kuitenkaan ole näin radikaalia, vaan useimmat pysyvät pesässä kolmikymppisiksi. Miten eteläeurooppalaiset nuoret aikuiset sitten viisastuvat?

**K**ehityopsykologiset teoriat, kesimerkiksi Erik H. Erikssonin kehitystehtäväteoria, taas pitävät myöhäistä teini-ikää ja varhaista aikuisikää aikana oman identiteetin muodostumiselle ja ihmissuhteiden rakentamiselle. Nuoren aikuisen tulisi kyseenalaistaa vanhempiensa käsitykset ja ottaa itse selville, kuka hän on ja millainen maailmankuva hänellä on. Viisauden voisi siis liittää tällaiseen

itsenäistymiseen, oman identiteetin rakentamiseen. Toisaalta tutkimusten mukaan läheskään kaikki eivät itse aktiivisesti pohdi omaa identiteettiään, vaan omaksuvat kritiikittä toisten käsityksiä. Kuitenkin psykologienkin piirissä ollaan sitä mieltä, ettei identiteetti edes ole lopullinen, vaan muuttuu koko elämän ajan. Mutta olisivatko viisaudenhampaat kuitenkin jonkinlainen sysäys minuuden muodostumiselle?

**M**iten oma viisauteni sitten on kehittynyt sinä aikana, jolloin kahdeksannet hampaani ovat työntyneet näkyviin? Voinko väittää viisastuneeni niiden kahden ja puolen vuoden aikana, jolloin olen tehnyt tuttavuutta näiden ei-aina-niin-miellyttävien tunkeilijoiden kanssa? Oma käsitykseni viisauden olemuksesta on yhdistelmä tietoa ja elämänkoke-musta, joita kyllä koen hankkineeni viimeisten parin vuoden aikana. Ehkä



olen myös alttiimpi oppimaan kokemuksista, kun joudun itse kohtamaan elämän kolhut ja rakentamaan ne turvaverkot, jotka minua voivat tukea.

**V**oin myös väittää saaneeni konkreettista oppia viisaudenhampaideni ansiosta. Olen tauon jälkeen tutustunut kunnalliseen terveydenhoitoon kulkiessani luukulta luukulle - sen jälkeen kun kyllästyin tuloksettomaan soitteluun YTHS:lle. Tätä juttua varten tutkimastani materiaalista olen saanut lisää tietoa hammaskalustostani ja sen hoitojen taustoista.

**E**hkä kaikkein tärkeimmäksi viisaudeksi paljastui tälläkin kertaa olla luottamatta kuulopuheisiin ja kauhukertomuksiin. En väitä, etteivät karmivat kokemukset viisaudenhampaiden repimisestä ja leikkauksen jälkeisestä kauheasta kivusta ja särystä pitäisi paikkaansa. Myötätuntioni on täysin kärsijöiden puolella. Onneksi oma sairaskertomukseni muistuttaa kuitenkin eniten sitä ainoaa positiivista juttua, jonka viisaudenhampaista olen kuullut. Itse poisto oli puudutuksen jälkeen lähes kivuton ja niin nopea, etten edes tajunnut hampaiden olevan irti, ennen kuin huomasin haavaa jo ommeltavan. En tarvinnut kovaan särkyyn tarkoitettuja ylimääräisiä kolmiolääkkeitä lainkaan. Ainoa haitta on tähän mennessä ollut posken turvotus ja mustelma; voin väittää osaavani samastua hamsteriin, joka käyttää pingotettuja poskipussejaan varastona. Mutta kuka

tietää, ehkä ensi kerralla, kun loput hampaat poistetaan, voin jo lukeutua kauhukokemusten kertojiin...

**V**aikka siis olisinkin menettänyt puolet hampaisiini kätketystä viisaudestani, sain jotain korvikkeeksi. Tietoa hammaskaluston historiasta ja luottamusta hammaslääkärieni ammattikuntaan. Ja kenties vähän hupia kohtalontovereistani (<http://www.1stwisdomteeth.com/forum/default.asp>). Jos podet itse viisautta, älä pelkää sen häviämistä hampaittesi myötä! Hyvällä tuurilla saat pitää sekä hampaasi että viisauden.

**Meri Jalonen**

#### **Lähteet:**

Brittisuositus: Terveitä puhkeamattomia viisaudenhampaita ei kannata poistaa (Impakti 05/2000)  
<[http://www.stakes.fi/finohta/impakti/2000/05/index-Terveit\\_.html](http://www.stakes.fi/finohta/impakti/2000/05/index-Terveit_.html)>

Tiede 5/1997: Miksi viisaudenhampaat puhkeavat niin myöhään?  
<<http://www.tiede.net/kysyasantuntijalta/kysymysjavastaus.asp?id=114>>



# pOTAatti



Infolaiset **Marja Kemppainen** ja **Juho Seppänen** ovat olleet mukana ideoimassa TKYn uutta alayhdistystä **pOTAattia**, joka kokoontui perjantaina 31.1 ensimmäisen kerran varsinaisen toimintansa merkeissä. pOTAatin tarkoituksena on koota yhteen **luomuruuasta** sekä lähellä tuotetusta ravinnosta kiinnostuneita ihmisiä. Jäsenet kokoontuvat noin kerran kuukaudessa kokkaamaan luonnonmukaisesti tuotetuista raaka-aineista. pOTAatin toimintaan kuuluu myös luomuruokapiiri, jossa hankitaan luonnonmukaisesti viljeltyjä ruoka-aineita lähellä asuvilta maanviljelijöiltä.

Ensimmäisessä **ruokaillassa** paikalla oli reilu kymmenkunta

ihmistä, ja vain murto-osa heistä oli infolaisia. Itse en osta luomua, enkä ole edes kasvissyöjä, joten saavuin tapahtumaan hieman jännittynein mielin. Paljastui kuitenkin, etteivät kaikki palkalla olleet ostaneet edes aina luomua ja jotkut söivät joskus myös Mäkkärissä. Yhdistyksen puheenjohtaja **Marja Kemppainen** sanookin, että kaikki ruuanlaitosta hyvässä seurassa kiinnostuneet ihmiset ovat tervetulleita mukaan pOTAatin toimintaan, kunhan vain hyväksyvät, että ruokaa laitetaan luomuraaka-ainesta. Illan ruokalistalla oli tällä kertaa ruisleipää ja perunavelliä. Ruoka tuli maksamaan vain euron ja se oli tosi hyvää ja täyttävää. Mukava, halpa ja terveellinen tapa viettää perjantai-iltaa. Suosittelen.

**Maija Savolainen**



Seuraavan kerran pOTAatti kokoontuu perjantaina  
**28.3. alkaen kello 18** toistaiseksi tuntemattomassa paikassa.

Raaka-aineiden määrän arvioimiseksi kiinnostuneita pyydetään ilmoittautuminen etukäteen Marjalle  
([Marja.Kemppainen@hut.fi](mailto:Marja.Kemppainen@hut.fi)).

pOTAatin toimintasuunnitelma verkossa:  
<http://www.hut.fi/~mkemppai/potaatti/toimintasuunnitelma.html>

---

**Perunavelli** 1 l täysmaitoa  
reilu litra perunoita,  
mureita  
suolaa  
voita

Kuori ja keitä perunat. Kaada vesi pois. Soseuta. Lämmitä maito kiehuvaaksi. Lisää maito. Soseuta lisää. Anna kiehahtaa, varo ettei velli pala pohjaan. Lisää halutessasi suolaa ja voita. Syö. Vaikka ruisleivän kanssa.



# Korkeaa kulttuuria

Valokuvat **Janne Aittolahti**



**Perjantaina 24.01** NuSpirit Helsinki aloitti kiertueensa Tavastialta, Helsingistä. Athenella oli tietenkin suuren suuri edustus paikan päällä - sopiihan NuSpirit Helsingin musiikki Athenen imagoon mitä parhaimmin. Se on letkeää, tyylikästä ja vallan mainiota, kuten sain itekin todeta. Itselläni ei aiemmin ollut ihmeempiä

tietoja itse orkesterista, eikä ollut kommentteista päätellen kovin monella muullakaan athenelaisella. Kaikilla konserttiin tulleilla taisi kuitenkin olla jonkinlainen aavistus siitä, mitä tuleman piti.

**NuSpirit Helsinki** on suomalainen dj-kokoonpano, joka on perustettu vuonna 1998. Perustajajäsenet ovat Tuomas Kallio ja Hannu Nieminen (DJ Ender). Tuomas Kallio on ydinporukan ainoa jäsen, joka ei ole dj. Neljän dj:n ja Kallion lisäksi orkesteriin kuuluu taitava muusikkoryhmä. NuSpirit Helsingin musiikista löytyy niin jazz-, soul-, funk-, afro- ja latinovaikutteita kuin myös vaikutteita elektronisesta musiikista ja esimerkiksi hip hopista. NuSpirit Helsingin soitossa livesoittoaminen yhdistetään elektronisiin elementteihin. Kiertueen aloittaneella keikalla Tavastialla NuSpiritin ydinkokoonpanosta paikalla olivat Tuomas Kallio sekä Kim Rantala.



NuSpirit Helsingin **debyyttialbumi** julkaistiin viime keväänä (2002),



sekä Euroopassa että USA:ssa. Se keräsi paljon kehuja ympäri maailmaa. Levyllä solistina esiintynyt reggae-mies Daddy Ous oli myös Tavastialla lauleskelemassa. NuSpirit Helsingin tämänkertainen kiertue suuntautuu Suomen lisäksi Ruotsiin, Viroon, Tanskaan ja Englantiin. Ymmärrettävistä syistä yhtye keikkailee harvakseltaan - kokoonpanoon kuuluu melkoisen monta muusikkoa.

Vaikka suurin osa **athenelaisista** ei paljoa tiennytkään NuSpirit Helsingistä ostaessaan lipun keikalle, tuntuivat kaikki erittäin tyytyväisiltä konsertin jälkeen. Orkesteri antoi yleisön odottaa esiintymisen aloittamista aina puoleen yöhön asti,

mutta se ei vaikuttanut tunnelmaan. Taitavat solistit nostivat tunnelman kattoon, ja itse orkesterikin tuntui nauttivat fiiliksestä.

**Tyylirikkyden** lisäksi Athenea ja NuSpirit Helsinkiä yhdistää yksi toinenkin asia: kokoonpanoon kuuluva Kim Rantala on mies Club Bundolon takana. Club Bundoloa on järjestetty samaisessa ravintola Mocambossa, jossa Athenen viime vuoden kohua herättänyt Club Havana pidettiin. Olemme siis kaikki melkein sukua NuSpirit Helsingille!

**Aino Sarakorpi**

Lähde: <http://www.nuspirit.com>



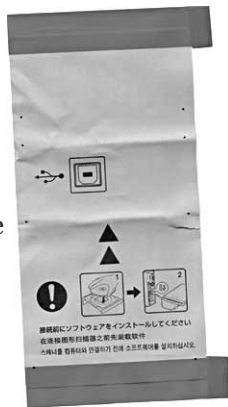
# Pääni avaus

**Joskus on vaikea ymmärtää sitä, että kaiken tämä kulutusjuhlan keskellä on olemassa joitain asioita joita ei voi rahalla ostaa.**

**Kun kauppojen hyllyt notkuvat** pesuainepulveritableteista ja Lisää Vain Vesi -tyylisistä Elämystuotteista, joilla luvataan - jos ei pitkää elämää - niin ainakin laadukkaampaa sellaista, olemmeko todistamassa ihmiskunnan suurimpia saavutuksia? No toki, kyllähän tarranauha, karkkispray, yksittäispakatut massatuotteet ja helpommin avattavat pakkaukset tuottavat monenlaisia elämyksiksikin luokiteltavissa olevia väristyksiä, olkoon sitten negatiivisia. Olenko minä tylsä ihminen, jos kerron etten saa mahtavaa hyvinolontunnetta tällaisista elämäämme rikastuttavista tuote-innovaatioista? Entä olenko minä vanhanaikainen jos ihmettelen, mihin on kadonnut arvostus todellisia saavutuksia ja taideteoksia ja

ennenkaikkea suuria taiteilijoita ja uuden luojia kohtaan? Vaikka ihmettelen, tiedän. Ei meillä ole aikaa suurille tylsille taiteilijoille taikka heidän aikaavieville ja kryptisille teoksilleen. Tärkeintä on saada Elämys irti Tuotteesta

optimiajassa, optimituloksin. Tässä nyt kuitenkin istun, kulutan aikaani kuuntelemalla musiikkia joka on eittämättä hienoa, jossa erilaiset jännitteet ovat keskenään harmoniassa ja joka sulaa korvakäytävissäni muokkautuakseen aivojeni takarivolohkossa erinäisiksi kuviksi ja herättääkseen otsalohkossani mielenkiintoisia ajatuksia sekä vaihtaakseen ohimolohkossani mielialani johonkin toiseen, ehkä ainutkertaiseen. Olenpas minä outo vaihtoehtoihminen, kun en kuuntele valtavirtaradiokanavia ja anna tarkkaan harkittujen ruotsalaisen koulukunnan arlajuuspop-äänähdysten soljua määrätteisesti korvasta sisään ja toisesta ulos. No, olenpa oikea vastarinnan sanansaattaja, koska kerron vielä kokemuksistani teille.



# The Feelies ja hullut rytmit

**Feelies** oli yhtye, jonka musiikki on vaikuttanut lukuisiin aikojemme rock-yhtyeisiin positiiivisesti, mukana sellaisetkin tekijät kuin R.E.M. ja Weezer. Käytettynä hankkimani ja toistaiseksi ainoa kuulemani Feelies-albumi *Crazy Rhythms* on henkeäsalpaavan hieno tuote, joka ei päästänyt tätä kuuntelijaa irti, ei ensimmäisen, ei toisen, eikä kolmannenkaan kuuntelun jälkeen. Vielä kun muutama päivä oli kulunut alkushokista, tämän mustan kaksitoistatuumaisen levyn paluu soittimeen herätti samoja ja uusiakin aivolohkotuntemuksia. Ikävä kyllä tämä tuote ei ole kuvailemieni nykyajan tuotteiden kaltainen sikäli, että tällä ei ole juurikaan markkina-arvoa muualla kuin tietyissä harmaassa "musiikin ystävät" -segmentissä. Tämän vuoksi tätäkään albumia ei ole tehty lisää vuoden 1990 uusintapainoksen jälkeen ja täten levyä ei voi löytää kuin käytettynä, ja siihenkin vaaditaan hyvää metsästysonnea.

The Feelies syntyi **punk-aallon** harjalla New Yorkissa 1970-luvun puolivälissä. 1980 julkaistu *Crazy Rhythms* on post-punkin riemuvoitto - nörttimäiset pojat tekemässä mahtavan kieroja pop-kappaleita hermostuneella, mutta silti hyvin peräänantamattomalla otteella. Rumpali Anton Fierin (soittanut myös John Zornin, Pere Ubun, Herbie Hancockin, Yoko Onon ja monen muun kanssa) omalaatuisen viileä tyyli, tyylikkään groovaavat kitarariffit ja sopivasti Lou Reediltä kuulostava

laulu saavat aikaan jotain, joka on todellakin paljon enemmän kuin yksinkertaisten osiensa summa. Feeliesissä yhdistyi Velvet Undergroundin viileys, Gang Of Fourin rytmitaju ja Talking Headsin kokeellisuus. Näiden taloudellisesti marginaalisten vertailukohtien ilmetessä voitaisiin sanoa, ettei ollut yllätys että levymyynti oli Feeliesillä todella pientä. Kriitikot ja muusikot rakastuivat eivätkä koskaan tätä yhtyettä unohtaneet. Suuri yleisö, no, oliko tätä koskaan heille tarkoitettukaan?

Olkoon avant-punkkia, post-punkkia tai ihan vaan uutta aaltoa, tässä yhdistyy rytmimusiikin, punkin, rockin sekä kokeellisen musiikin parhaat puolet. Tämä ei ole kuitenkaan soppa, vaan todellinen Elämystuote, tuote joka saa nuoren aikuisen aivolohkot sekaisin ja hänet unohtamaan kaikki päivän aikana imetyt kertakäyttökulttuurivaikutteet. Se tapahtuu kuin takin laittaminen narikkaan. Tämä on taidetta, kansia myöten.

## Jaakko Häme



# Me synnyimme insinööreiksi



“Arttu, mitä ajattelet?”. Kysymys välähtää kuin salama kirkkaalta taivaalta, jättämättä aikaa vastauksen suunnitteluun. Viattomaksi naamioitu kysymys paljastuu mentaaliseksi shakkihyökkäykseksi, jossa oikeita vastauksia on rajattu määrä. Tässä pienimuotoisen tapaustutkimuksen tuloksia.

## Tilanne: Bussissa

**Optimi:** Ajattelen sinua, armaani, ja yhteistä tulevaisuuttamme.

**Toteutuma:** Bussin moottori on ihmeellinen asia. Onkohan kyseessä etu- vai takaveto? Kuinka auton automaattivaihteisto toimii? Tarvitaanko stopnappijärjestelmässä transistoreita?

## Tilanne: Romanttisella kävelyllä

**Optimi:** Katso noita taivaan lintuja, armaani. Emmekö olekin onnellisia yhdessä?

**Toteutuma:** Mistä yhdisteistä tuo tehtaan piipusta nouseva savu koostuu? Muodostaako edessä näkyvä suurjännitelinja ympärilleen vahvan magneettikentän? Kuinka vaikeaa nuo linnut olisi mallintaa kolmiulotteisesti?

## Tilanne: Illalla nukkumaan menossa

**Optimi:** Olipa hauska päivä kanssasi, armaani. Mietin, mitä kaikkea kivaa voisimmekaan tehdä huomenna yhdessä.

**Toteutuma:** Miten moniperintä voitaisiin toteuttaa olio-ohjelmointikielissä? Kuinka talon sähköjärjestelmä toimii? Voiko tähtien punasiirtymän havaita paljain silmin?



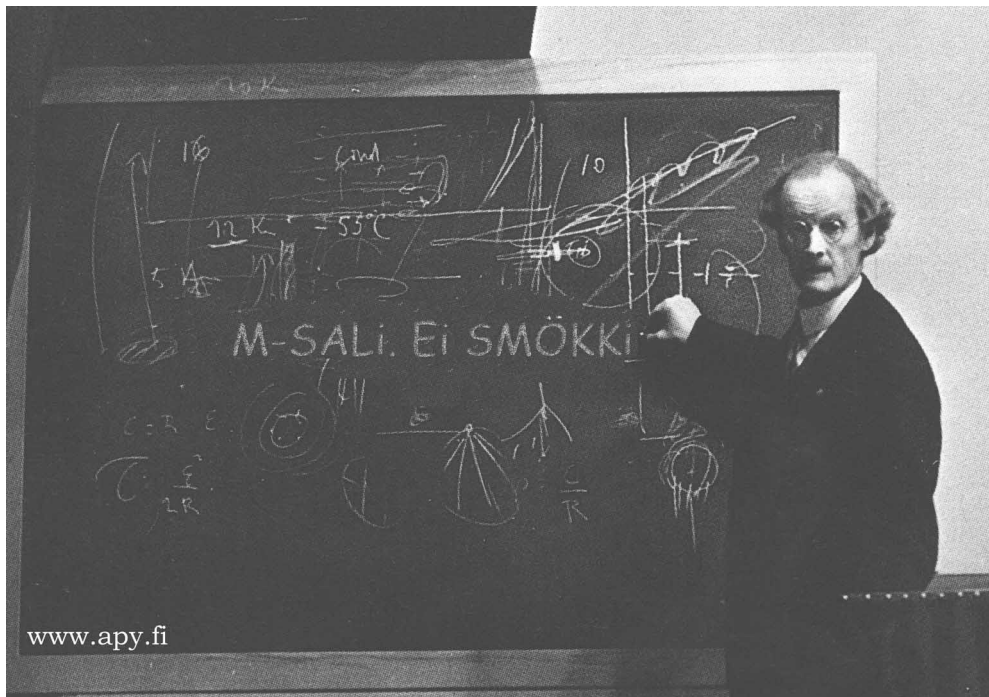
**Jokaiselle meistä** on tuttua, kuinka aivot käsittelevät jotain ratkaisematonta ongelmaa vaikka nukkuessa. Mutta entä kun kyseessä ei ole mikään akuutti ongelma, vaan perverssi kiinnostus kaikkeen tekniikkaan liittyvään? Miksi ei voi vain katsella vastaantulevien vaateetusta, muistella Kauniita ja rohkeita, tai jotain muuta normaalia, ihan mitä tahansa?

**Ja kun** pahaenteinen kysymys kajahtaa ilmoille, iskee paniikki. Kuinka antaa fiksu kuva itsestään?

Mikä on paras vastaus tilanteessa? Mutta sekunnit kuluvat, kysyjän odottaessa kärsimättömänä vastausta. Hiki kihooa otsalle, suu kuivuu, kädet alkavat vapista. Viimeisenä pelastuksena huulilta pääsee epätoivoinen kuiskaus: "En mitään erikoista". Vastaaja huokaa helpotuksesta. Kysyjä on kuitenkin pettynyt: "Eikö päässäsi todellakaan liiku mitään?" Kunpa tietäisitkin, beibi.

**Arttu Arstila**





[www.apy.fi](http://www.apy.fi)